

Дана 14. фебруара 2018. год. у парохијском дому храма Успења Пресвете Богородице у Младеновцу, са благословом Његовог Преосвештенства Епископа шумадијског господина Јована, организована је Духовна трибина на којој су говорили аутор и водитељ емисије “Агапе” Александар Гајшек, историчарка науке Александра Нинковић Ташић и француски хуманитарац Арно Гујон. Повод њиховог гостовања било је представљање књига издавачке куће Агапе. У двочасовном разговору, уживало је више стотина слушалаца. Због мноштва људи који нису могли да нађу место у препуној сали парохијског дома, снимак трибине ће бити постављен на званичном YouTube каналу младеновачке Цркве.

На самом почетку Архијерејски намесник младеновачки протојереј-ставрофор Жељко Ивковић је поздравио присутне и подсетио их на богату и плодносност делатност гостију и указао на велики значај предавача у животу Србије и српске Цркве. Након уводних речи наступио је хор “Благовести”, који је током вечери извео три песме са Косова и Метохије. Телевизијска емисија “Агапе” траје пуних тринаест година, док је недавно из штампе изашла “Агапе – антологија 4”, збирка од 12 разговора коју је начинио академик др Владета Јеротић, сатрудник Александра Гајшека на овом богоугодном подухвату од самог почетка. Књига нам доноси мало познате приче о детињству и школским данима истакнутог српског психотерапеута, а ту су и казивања о разним актуелним темама Митрополита Порфирија, проф. др Александра Зечевића, угледног дипломате др Дарка Танасковића, писца Душана Ковачевића, протођаконa Љубомира Ранковића и многих других.

Трудом Александре Нинковић Ташић по први пут српска јавност има прилику да прочита комплетне аутобиографије Николе Тесле и Михаила Пупина. Својим путем ка истини ходили су велики умови огромних срца Михаило Пупин, Никола Тесла и Милутин Миланковић. Миланковић је дао Канон осунчавања земље, који до данас задивљује светску научну јавност. Михаило Пупин, чудесан човек, даривао је српски народ као

нико. Никола Тесла је поред мноштва патената писао о Косовском боју, Марку Краљевићу и другим јунацима српске историје. Али, и Пупин и Тесла су “прекривени”, истакла је Александра Нинковић Ташић. Ми не знамо да је Тесла у самртном часу крај узглавља била књига народне поезије, на страници са песмом “Смрт мајке Југовића”, као и да је Пупин говорио да га је наука учинила бољим хришћанином, објашњава она. Сва тројица су били стубови науке, који су умели да ухвате трачак божанског надахнућа. Пупин је говорио да га је до науке довела вера његове мајке и да се нада да ће људе његова наука довести до вере, подсетила је на мисао великог научника и хуманисте Александра Нинковић Ташић.

Њена књига “Звездобројци” говори о тројици великана, који су били загледи у звезде као дечаци. По томе се, старо је српско веровање, препознаје надарено дете. Сви великани ума и срца дивили су се звезданом небу над њима. Познато је, али корисно је подсетити, Михаило Пупин користио је сво своје и богатство својих пријатеља да би помагао Србији. Институцијама и народу кроз разне врсте помоћи даривао је око две милијарде долара. Такође, указала је Нинковић Ташић, нама Србима подваљена је прича о сукобу и непријатељству Михаила Пупина и Николе Тесле, која је апсолутно неистинита. О томе говори чињеница да је Пупин бранио Теслу у сукобима са Едисоном и Марконијем, као и писмо Теслино тадашњем конзулу Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца у Њујорку, у коме се види његова забринутост за Пупиново здравље. Истина о томе скида нам терет са рамена, каже Александра Нинковић Ташић. Време је да коначно научимо да своје великане посматрамо са дивљењем које су заслужили.

На крају чули смо „Великог принца”, како га је описао академик Душан Ковачевић, „Француза по рођењу и Србина по опредељењу” како га је најавио Александар Гајшек – Арноа Гујона. Овај хуманитарац је говорио о својој књизи “Сви моји путеви воде ка Србији”. Ова необична књига узбудљива је исповест младог Француза који сведочи о драми српског народа на Косову и Метохији. Аутор описује Србију онакву какву је види странац који је сопствену судбину повезао са судбином Срба тако што се, из љубави према овој земљи, са супругом Иваном настанио у Београду. Сви моји путеви воде ка Србији – истовремено је и морални став Арноа Гујона, дирљив исказ вере у хумане вредности и доброту, сведочанство о устрајној и неодустајној решености да се у време великих искушења буде на страни невиних страдалника. Више од десет година доносећи сваковрсну хуманитарну помоћ српским енклавама на Косову и Метохији, Арно Гујон је увидео патњу недужних људи, чија је можда највећа кривица то што припадају народу који је крајем 20. века прокажен у медијима западног света. Његов ангажман, проистекао из традиције аутентичног француско-српског пријатељства, редак је пример солидарности и саосећања с људима који пате. Арно Гујон поручује да је дужност данашњег човека да се оновременом варварству супротстави снагом оних идеала и братства међу народима којима се одликовала дојучерашња Европа.

У завршној речи прота Жељко Ивковић је захвалио гостима на незаборавној вечери и присутнима који су се у огромном броју одазвали. Након промоције разговор са гостима је настављен у непосредном контакту, приликом потписивања књига. Младеновачки свештеници су издвојили новчана средства за све који нису могли себи да приуште представљене књиге, тако да љубављу братства храма Успења Пресвете Богородице синоћ нико није отишао у свој дом без жељеног дела.

јереј Марко Јефтић

{gallery}Galerije/Vesti/Februar2018/mladenovac_tribina{/gallery}